

ב:

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פ"א מל' נדרות
 הלכה ו'
 ח ב מ"י פ"א מל' נדרים
 הל' ג כמ' תל' נדרים
 טו"ט י"ד יס' נדר
 ט'
 כ ג ד מ"י פ"א מל' נדרות
 הלכה ה'
 י ה מ"י פ"א מל' נדרות
 הלכה ו' י"ח נדר
 הלכה ז כמ' נדר
 טו"ט י"ד יס' נדר
 ט'
 כ ג ד מ"י פ"א מל' נדרות
 הלכה ו'

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א | ב'צו"ב ד"ה הרני מה ט' ושמא הקופר טעה במחיר דכחן בחר הכי עכ"ל. ג"כ כחן הק"ד וחא"כ מה"ד אמר שמואל וס' ועי' בקשר אורח מישור פירוש דברי החוס' ושוב לפירוש רש"י ודפח"ח:

מוסף רש"י

בנון שהיה נזיר עובר
לפניו. דודאל אהיה אף אני
לא קלמך (קדשוני) ואי
לי מין קלמך כללוא תאשי
שאין מזר עובר לפניו נזיר,
ואמר לי המורה כי הן
עובר לפניו, ואמר ואלה הן
בשפתיו אשיך דאמר כללי לא
היו מוכחא מילתא, היכלן לא
היו עבר כלל (דאמר: ודאמר
בשמו). ידיים שאינן
מכריחות. יום יד לאשן נגזר
שאין מוכחא מילתא
קדשוני (אבסווי גיסין פה-)

פי' הרא"ש

[illegible]

למא קאבר שמואל דיין שאינ מוכיחות לא הוין דיין. פ"י פ"ה
 קבירא ליה דהוין דיין למא לי' לשמואל לאוקמי ממני' גנור
 עובר לפניו אפי' אין נזיר עובר לפניו נמי דנשאמר אהא די מיהא
 הו' דטפי שמואל אקבלת נזירות דרזוי לחול לאלתר אפי' אכל
 שמה ציין בל היום ממאי היום וזליק
 ג'ל להיות נזיר מקבלת תענית דאס
 אכל כבר לא יוכל להענות עד
 למחר ולישנא דאהא משמע דאהא
 לאלתר הלכך די הו' וזי לא
 געי שמואל דיין מוכיחות אפילו
 אין נזיר עובר לפניו נמי: ה"ג
 אמרי אין בזמן שהנזיר וכו'. כלומר
 אין ודאי שמואל קבירא ליה דיין
 שאינ מוכיחות לא הוין דיין ובנייר
 לפניו לפניו ליכא לפסוקי דהוין דיין
 מוכיחות אכל אין נזיר עובר לפניו
 למא אהא תענית קאמר כלומר
 לא הוין דיין מוכיחות ויש ספרים
 גריסי אמרי לא (1) בזמן שאין הנזיר
 עובר לפניו (2) והכי פירוש ונלם
 שמואל לא בעי דיין מוכיחות וזמן
 נזיר עובר לפניו ליכא לפסוקי דדי
 מיהא הו' אפי' נזיר עובר לפניו
 ילמא אהא תענית קאמר פירוש
 אפילו די לא הו' ולגירסא זו מסק
 הכא דשמואל לא בעי דיין מוכיחות (3)
 והכא דקאמר הרי את מקודשת אפי'
 ולא אמר לי הרי היא מקודשת לו
 פירין למימרא דקבר שמואל דיין
 שאין מוכיחות הו' ודיין וזא מן

אומר אהא הרי זה נזיר ומזין לה שמואל בשני עובר לפניו
זין נזיר עובר לפניו לא אלמא קעבר שמואל דים שאין מוכיחם לא
זיוין דים ומשיי המס אלמא באומר מתקדשת לי אלמא חסדי המס
שמואל מהכא דדיס שאין מוכיחם לא היוין דים חסדי גרסיין
שאין זין והשאה איה לימא כשאר לימא שגמרא שכן הוא
עומד ודכוותה איכא לקמן (דף טז:) לימא הני תנאי כי הני תנאי ועומד
והמפרש: **ורלמא** פשוטו פקדנותו. המוטעין עליו להביא
ששלים נזירותו וזו נחיוון וכל לקבל עליו: עז עזמו נזירות:
קאמאר בבב. היותו אמר בשני עובר לפניו עובר לפניו
קבלה שכלל זין כלום דבני נזיר (ש) חסדי כי יפלא
ופירש בפיו אלמ כי נזיר עובר לפניו ופירש בשפתיו אהא וכלכו חסב
היות נזיר מתחשבת הלכ מהניא כלמי אמר בפיו אהא נזיר כה שיעבר
פניו: **מזהר** דתימא בעינא פיו וכלו שוין קמ"ה. הכי גרסי
היון (ה) דעניא דלא שיעבר דלא שיעבר עליו וכלו שוין איה חסדי
וכל נדר בטעות לאו נדר הוא דלם נחיוון לומר מעשר חסדי חרומה
או איכסא על פירות שלפניו לא אמר כלום ועוד קשה למה לי עובר
פניו אהא הוי זין פיו דחשב כלכו ולא בעיין פיו ולכו שוין אלמ היס
היון דתימא בעיין פיו ולכו שוין והכא כי הוא הוילא בפיו אהא נזיר
ופירוש קמ"ה דנזיר עובר לפניו ואמר כלכו נזיר (ש) דלכו או פיו וזין
שוין קמ"ל דמתחשבת הלכ מגליא אדיוברו דאהא כי נזיר עובר לפניו
אהא נזיר קאמר וכהא גוואה הוי שפיר פיו ולכו שוין: **ורלמא** אהא
אהא פניו בפניו. כשאר מלות דתמי' כי' ומגלי' למימר דקבלה עליו
זירות: **אמר** שמואל שחפסו בשערו. כלומר אהא נחא כשערו התחילה
שערו עגון זירות והכא ליכא לשוני כלל בשער ונזיר
עובר לפניו דהכא דנזיר שלם קאמר אהא נחא ואי לא חפס בשערו
פניו כי נזיר עובר לפניו שחפס שפיר אהא נחא כשאר מלות
ומן חזירות ועליל פיו פריך ודילמא אהא בתענית ליכא לשוני
שחפס בשערו כלל נזיר עובר לפניו דלעולם שחפס שפיר אהא
פניו דמתענית פלגיהו בתרי בני האומר אהא הרי זה נזיר או
אמאי נחאי' הא שילמא דעבירה היא ואמר' ליה נחא. פירו
כי מעשה הגון וכשר לעשות כן הא עבירה היא ומשיי אפילו ל
ארכי לו הימים אלל עטור לא חוטא קרי ליה חוטא ומכל מקום
קרי ליה חוטא וי"ל טעור נמי קלמ קרי ליה חוטא ומכל מקום
ועתה חוטא שבת דיש לו מזה לנטל הלחם וקלמ עבירה עשה
והטענה שבת אלל נזיר טמא דחמנא קרייה חוטא לפי שהוא
ל הרשאות: **טריני** כזה נמי דתפי' בשערו נזיר הרי ^ה
פניו חטא דתפי' בשערה דומיא דתמי' דלעיל אהא נחא דלוק
זירות אף על גב דתפי' בשערה ומשיי שמואל אהא נחא

עובר לפניו אתה ה' ידים שמים מוכה שמי' לנייר הולעניתי כיון דנני עובר
 לפניך רחמא אלהי' אבנתי קאמר ה' ודבר שקול אפי' דנני לנייר לפרטיו מקרבנותי קאמר
 ה' שמי' בלתי קפ'ל' כיון דנני עובר לפניך ביה מי ולבו שמי' אל אס' אל נני עובר לפני
 אפי' אס' שמואל שמוסא בשעתו. אבל נני עובר לפני אל מחני אל דוקא כשאוור אפי' דאני
 שמי' אס' נאה אל ההתנאות בשעתו וליגדלו ברין נני קאמר אל ההתנאות כשאוור אל הוכחה במה
 ה' מי שמוסא שמוסא אבל אל תפוס בשעת אפי' נני מלבי ה' אל מחני אל מחני מי' שמי' י
 רשעים נני עובר ונכבדו נני בשמים אל אס' כלום. ואני רשעי' נני אלהי' מלאת תעבורתי

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

וְגַבִּיטָה נִתְּנָה לָהֶם. מֵשׁוֹם דַּעֲיָק נִחְלָה הוּא מִפְּרֵשׁ עֵינָי נִחְלָה בְּרֵאשִׁית: (ה) (הַלֵּל) לִפְרֹשׁ כִּינּוּי בְּרֵאשִׁית אֵלֶּה חֵינּוּ טַעְמָא. דְּמִפְּרֵשׁ יְדוּת בְּרֵאשִׁית הוֹדוּל וְאִתְּמִין לֵיה מִדְּרָשׁ כְּדַמְרִי בְּפִרְקָא קַמָּא דְּנִדְרִים [ג.] נִזְר לְהִזְרִי לְעִשׂוֹת כִּינּוּי נִזְרֹת כְּנִזְרֹת יְדוּת נִזְרֹת כְּנִזְרֹת:

חֲבִיבִין לֵב. וְתִי לֵהוּ בְּרִישָׁא. וְאִי אֲמַרְשׁ
 כִּינְיִי מִזְרוֹת נִמִּי אֲחִינִן לֵיִה מִדְּרֵשׁ
 (א) מִדְּקִתִּי עֲלֵה לְעֹשֹׂת כִּינְיִי מִזְרוֹת
 כְּמִזְרוֹת הֵא לָא הִיוּ (ב) מִדְּקִתִּי הֲדֵד מִזְרוֹת
 בְּהֵיִא בְּרִישָׁא גּוֹפֵא דְנִדְרִים אִין
 לִי אֲלֵא כְּמִזְרוֹת בְּנִדְרִים כִּוִּי וּמִקֵּשׁ
 נִדְרִים לְמִזְרוֹת מִיִּזְרוֹת מִזְרוֹת עֲשֵׂה כִּוִּי
 דִּיּוֹת מִזְרוֹת כְּמִזְרוֹת אִף (ג) כִּנְיִי בְּנִדְרִים
 וְלֵא חֲשִׁיב בְּהֵיִיִהוּ כִּינְיִי מִזְרוֹת
 אֲלֵמָא (ד) בְּרִישָׁא לֹא אֲחֵא אֲלֵא מִשּׁוֹם
 דִּיּוֹת מִזְרוֹת כְּמִזְרוֹת וְכִינְיִי מִזְרוֹת
 וְלִימִי דִּיּוֹת מִזְרוֹת כְּמִזְרוֹת וְכִל כִּינְיִי
 מִזְרוֹת כְּמִזְרוֹת. **פִּנָּה כִי מִסְחֵיל (מִסְחֵילִין)**
כְּעִיקֵר קֶרֶן בְּרִישָׁא. כְּנוֹן בְּכִינְיִי
 מִזְרוֹת עֲשֵׂה עֵינִן לֵשׁוֹן מִדְּכַפְרִישָׁא
 לְעִילֵי: (ה) וְלִעֵינִן פְּרוּשֵׁי **מִדְּרֵשׁ בְּרִישָׁא**
דִּיּוֹת. דְּלִאֲחִינִן מִדְּרֵשׁ. וְכַפְ"ק דְּנִדְרִים"
 פִּרְיָן הֵיכַח לִמְ"ד כִּינְיִין לֵשׁוֹן אֲמוֹת
 וְלִכְסִי פִתַּח כְּבִינְיִין כְּבִינְיִין אֲמוֹת
 דִּיקֵּק לֵן אֲלֵא לִמְ"ד לֵשׁוֹן כְּדִדּוּ לֵשׁוֹן
 חֲמִישִׁי לְהִיּוֹת נִדְרִי כִּוִּי מִלִּי אִיכָא
 לְמִימֵר לִיפְתַּח בִּידוֹת בְּרִישָׁא הוֹאִיל
 וְאֲחִינִן מִדְּרֵשׁ וְנִמְשֵׁי מִי קִמְיִי דִּיּוֹת
 כְּמִתְמַנִּין כֻּלָּל אֲלֵא חֲסוּרִי מִחֲסָרָא
 לֵה וְתִי דִּיּוֹת אֲלֵא מִלְּמֵא נִמִּי פִרְיָן

ה' ואקדים נמי ותני ידות ברשא כל ידות נדרים נדרים וכל מינוי
 נדרים נדרים ולהכי מפרש ידות ברשא והדר מינוי: **האומר**
לחאבא הרי זה נדתי **ואמאי** דלמא **אבא** **בנעתי** **קאמר**: **לימא**
דקסבר **שמואל** **דיוס** **שאין** **מוכחות** **ה**: כלומר מדקא מוקים לה
 שמואל כגון שהיה נזיר עובר לפניו ולא לאו הכי ליבא לפסוקי במזר
 כלל דקסבר דיוס שאין מוכחות לא היין דיוס והא איפכא שמעינן
 ליה כפ"ק דקידושין **ה** דלמא שמואל האומר לאבא הרי את מקודשת
 לי: דלא רחא מתורסא הרי את לאנתו הרי זו מקודשת ואע"י דלא אמר לי:
אמרי: לעולם קסבר שמואל דיוס שאין מוכחות היין דיוס **ה**: כגון
 גבי אירוסין וקידושין כיון דמדבר שם אירוסין וקידושין הוה הוכחה
 במקמה והכא היינו טעמא דנעתי להיות מזר עובר לפניו ששם
 אימאכא למימר לאבא **בנעתי** **קאמר** **ה** ולא הוה הוכחה כלל דליכא
 ומוקם עלה דמילתא אי אמר בעיתא עדי גמירות וכלא הוה מזר
 ולא נחנה גמירות לאלא להפלאה **ה** טעם שפרש שמואל **מלך** **ה** **ה** **ה**
 ופילא לגדור ומתרגמינן ארי יפרש: **דינלמא** **וכו'**: אפי' כי מזר
 עובר לפניו אמאי הוה מזר ודינלמא לפטורי מקרבנותיו והכי
 נגזר שמואל אלא אזי במקומו להקריב קרבנותיו: הכא כחמי עסקין
 שמואל שצטנו הוה קבל עליו גמירות: **אי** **פרי**: דמזר
 עובר לפניו וקאמר נמי כלבו **ה** מאי למימרא פשיטא **ה** אדעתא
 דמזר קאמר: **נעתי** **שיבא** **פיו** **ולבו** **שון**: דנעתי שיבא מוהא
 שפסיו מה **ה** איהיהרר כלבו: **ק"ל**: דלא נעתי וכלבד שיהא מזר
 עובר לפניו הוה אם אין מזר עובר לפניו ואמ"נ דלמא כלבו קול דלא
 הוהא בשפתיו לא הוה מוכחא מילתא: **האומר** **אבא** **נבא** הרי זה נדתי.
 ותשמע להכי קאמר שיהא שער מגדול וגאה: **ה** **גורא** **מילתא**
עצירה **ה** **ואמרי** **ליה** **נבא**: בתמיה. ואי אמר אבא נבא במילתיה
 ונדרות מי הוה נדרות מילתא דנזי דלמרי **לי** **זל** וסיהי מזר וסיהא:

וענית כי אין מור עובר לפניו אע"ג דתפיס בשעריו והשתא חלי
לא נחא אע"ג דתמריהו דיות גיבור משום דתפסרי בתי טעמי:
אגודר בזור עושה עבירה וקרין ליה גלא וי"ג מלתא עבדא
אגודר הקצר כי דלמא אחי למיעבד על מוריוו למתות בין
ימי לר' אלעזר אפילו אגודר טוהר על שם שצער עצמו מן הדין
מגדול דבה על התעל ולכן קרי ליה נחא מדי דהוה "אחמשה
אחמשה שבטא שהרי צורק לרשב בתענית למחרת השבת ולפני
המחר את מורו וצורק לחורו ומורו וכדן בעיניו המעשה פתיה
ש ספרים דכתיב ביה הרני מוה לא אמר אלא טעוה הוא שהרי
מור הכי * א' אמר שמואל בשמור כי פי' דס"ד דלון מור עובר
מן תפיס בשעריה למור ולכן פרץ הרני מוה לא משמע מדי
שמור עובר לפניו והשתא אין צריך למור דתפיס בשעריה:
ממאי

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. עזי וזמרת יה ויהי לי
לשועה זה אלי ואנידו
אלהי אבי וארממנה
שמות טו ב

ג'סחת הר'ב"ן

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות התוספות

1. צ"ל דאסינל. 2. חיצת נזיר
- נמחק. 3. צ"ל אכל און. 4. צ"ל
- וידאפרש. 5. חיצת נזיר עובר.
- נמחק. 6. צ"ל נזיר עובר.
7. צ"ל ואמר אנא. 8. צ"ל
- הרני נזיר לא אומר. ויציבות
- הרני נזיר נמחקות. 9. צ"ל במחל
- דמכב כתר הר אומר. ויחל
- קאיד ואח"כ תכ"ד אומר
- שמואל. ועי' אר"מ.

בכמו לזה הא אמרי' ספק נזיר
וזכר לפניו בלבו להודיע פני.
פניו כמצות קאמר ונזיר ודאי
הוא רוצה שיהיה גופו כמותו
נאות בשערו קאמר ולא בעי'
כדאמרינן ס"ק נזירים כנזירי